

Dosta Doğru

– Durak YİĞİT · 04 Aralık 2009

Şiirin Hikayesi

Zeki tombul kardeşime ,bir dostluk iletisi olarak,yazılarından etkilendiğim için kendisine sorarak bu şiirimi kendisine bir dostluk nişanesi olarak yazdım.

Mutluluklar dilerim.

Söylesem sana derin derdimi,
Bende senin gibi yastayım yasta.
Yol vermiyor dağlar,gideyim dosta,
Yağacağım dağı nerde,nasıl bulurum..?

Aylar varki dosttan haber almadım,
Dost diyerek çok illeri aradım.
Dost diyerek yanlış kapılar çaldım,
Bu yüzden kendim dağdan atarım.

Dostum,yarin sözü ağırdan ağır,
Yüreğim yanıyor,dışarım serin.
Sol göğsüm üstünde koca bir kahır,
Bu yüzden dertliyim,dağlar aşarım.

Sanki bütün dertler bana bakıyor,
Dostun yaraları beni, nara yakıyor.
İki gözüm çeşme,hergün akıyor,
Onun için bende yürek yakarım..

Zeki tombul, gibi bende dertliyim,
Sıcak yemiş bulut gibi nemliyim.
Hak gözünde elbet çok önemliyim,
Vefasızlar elinden hergün,zehir yutarım.

Bir rüzgar essede yağsam üstüne,
Hayat versem toprağına,gülüne.

Durak kurban olsun yazan eline.
Habersizce girsem dostun gönül bağına.